ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

23ον

Θά σε πάρω μαζύ μου, μαζύ μου σύ ξξωτερικό, στην Εὐρώπη Μαζύ μου, νὰ ἀπολαύσης τὴ ζωή πού σταρήθηκες, τὴ ζωή, πού σοῦ ἀνήκει, Φατμέ μου, χανούμισσά μου πολυαγαπημένη, πού σοῦ ἀξίζουν χιλιάδες ἔρωτες καὶ χιλιάδες ἀγάπες.

Καὶ ὅπως τὴν ἐκφραστοῦσε γυρμένη μέσα στὴν ἀγκαλιά του ὁ ἀρχιναντάρτης, θαῦμα εὐμορφιᾶς καὶ χάρτος, καὶ ἔβλεπε τοῦ σώματός της, τὴν πλαστικότητα καὶ τοῦ πλουσίου στήθους της τοὺς ἀνάπαλμούς, δὲν κατώρθωσε ν' ἀντισταθῆ περισσότερον εἰς τὸν πειρασμόν...

Καὶ μὲ κάποιαν ἀτολμίαν, μὲ κάποιον φόβον, ὡσάν ἱερουδλοῦ τοῦ ἐπιθέτοντος χειρὶ δέδηλον ἐπὶ τῶν ἀνικειμένων τὰ ὁποῖα μόνον νὰ δλέπῃ κανεὶς δύναται ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ ἐγγίζῃ, ὁ Θόμας ἔκλινε καὶ αὐτὸς τὸ σῶμά του καὶ ἀπέθεσεν ἐπὶ τῶν ροδαλῶν τῆς Φατμέ χειλέων· τρυφερόν, περιπαθές, παρα-τεταμμένον φλάμμα, ψιθυρίζων ὡσάν νὰ μετανόει δι' ὅτι ἐκαμε ἢ δι' ὅτι ἐσκέπτετο μέχρι τώρα νὰ κάμῃ..

—Ἀ! χανούμ... χανούμ... χανούμ...

Ἐκείνη τοῦ ἀπέδωκε τὰ φιλήματά του πρῶτον, καὶ ἔπειτα ὡσάν νὰ μετανόησε διὰ τὴν ἀδυναμίαν της ἐκείνην τῆς στιγμῆς, ἀνεσηκώθη, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀρχιναντάρου καὶ τοῦ εἶπεν:

—Ὦ! Ὄχι ἔσις ἐκεῖ, ἀγαπημένε μου. Δὲν θέλω νὰ μὲ νομίσης ὅ,τι δὲν εἶμαι. Νὰ φύγουμε πρῶτα ἀπὸ δῶ μέσα. Νὰ φύγουμε. Καὶ ἔπειτα... Ἐπειτα εἶμαι δική σου...

Νὰ φύγουν!

Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ Θόμου. Δί λέξεις «Νὰ φύγουμε» τοῦ ἐπέφεραν μίαν ταραχήν, μίαν μεταβολὴν τῶν σκέψεών του, τοῦ κατεδύσαν τρόπον τινὰ δλους τοὺς πόθους, καὶ τοῦ ἔκαμαν νὰ ἐνθυμηθῆ τὸν λόγον· διὰ τὸν ὁποῖον ἄρησε τοὺς συντρόφους του καὶ τὰ ὅσουνά, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ διαμένῃ μέσα εἰς τὸ Διοικητήριον τῆς Δεσκάτης.

Νὰ φύγουν!

Ἐσκέφτησεν ἐκ χαρᾶς ὁ πολεμιστής. Νὰ κακομεταχειρισθῆ τὴν γυναῖκα ἐκείνην ἡ ὁποία τὸν εἶχε ἀγαπήσει δὲν τὸ ἐσκέφθη κἀν.

Ὅμως ἤθελε νὰ τὴν ἀπαγάγῃ.

"Ἤθελε νὰ ἔχῃ τὸ δπλον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ κατήρχετο εἰς τὸν κατὰ τῆς Κρυσταλλοῦς ἀγῶνα.

Τὴν Κρυσταλλὼ ἐξηκολούθει νὰ τὴν ἀγαπᾶ.

Καὶ ἀν κατώρθωνεν ὅ'τι ἐπεδίωκε, ἐγνώριζε μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἐπετύγχανεν νὰ μὴ δλάψῃ ἐκείνην ἡ ὁποία τὸν ἠγάπησε, ἐκείνην τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐπόθησε.

Μήπως ἤρχισε καὶ νὰ τὴν ἀγαπᾷ τὴν Χατηγγιέ;

Δὲν ἤθελε νὰ τὸ παραδεχθῆ. Καὶ ὅταν ἐδασανίζετο ἀπὸ τὴν σκέψιν αὐτήν, ἐφρόντιζε νὰ ἐνθυμῆται τὴν Κρυσταλλὼ καὶ τὸν σκοπὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἦλθεν ἕως ἐκεῖ.

—Ναί, νὰ φύγωμεν, Φατμέ μου, τῆς εἶπε.

—Θὰ εἶμαι εὐτυχισμένη τότε! προσέθεσε περιπτυσσομένη τὸν Θόμον ἡ ὡραία ἐκείνη γυναικούλα.

—Ὦ! χανούμ, ἀνέκραξεν ὁ Θόμος. Μὲ τὰ λόγια σου αὐτὰ καὶ μὲ τὴν ἀπόφασίν σου αὐτὴν μὲ κάμνεις τὸν εὐτυχέστερον τῶν ἀνθρώπων. Ἄς φύγωμεν. Δὲν ἔχω πειά νὰ περιμένω τίποτε ἄλλο..

Ἡ Φατμὲ χανοὺμ ἐσηκώθη τότε διηυθύνθη πρὸς μίαν μικρὰν τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὑρίσκετο ἐντὸς δελουδίνης θήκης, ἕνα μικρὸ ἀδαμάντινο ρωλογάκι, ἐκύτταξε τὴν ὥραν καὶ εἶπεν:

—Εἶνε ἔνδεκα ἀκόμη. Καὶ δὲν μποροῦμε νὰ φύγωμεν ἀπὸ ἐδῶ πρὶν ἔλθουν δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα.

Καὶ πλησιάζουσα τὸν ἀρχιναντάρτην καὶ καθημένη πλησίον του καὶ ρίπτουσα καὶ πάλιν τοὺς βραχίονάς της ἐπὶ τῶν ὤμων του, καὶ προκαλοῦσα καὶ πάλιν αὐτόν, μὲ τὴν περιπάθειαν τῆς φωνῆς τῆς, μὲ τὴν λάμψιν τῶν δλεμμάτων της, μὲ τὸ γλυκύτατον μειδίαμά της, τοῦ εἶπε:

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Η ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΔΥΟ ΧΟΡΟΙ, ΔΥΟ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Ο "ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ,, ΚΑΙ ΟΙ "ΚΥΝΗΓΟΙ,,

ΠΟΙΟΙ ΠΑΡΕΥΡΕΘΗΣΑΝ

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχία σημειωσαν οἱ δ.θθένες εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον χορεί τῶν Κυνηγῶν καὶ τοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου.

Ἡ εὐθυμία, τὸ κέφι, ὁ ἄκρατος αὐγοπόλεμος, τὰ εὐχάριστα ἀτραδίδν, ἡ καλὴ ὀρχήστρα ἦσαν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν δύο αὐτῶν δραδιῶν ποὺ οἱ Πατρινοὶ δρήκαν τὴν εὐκαιρία νὰ διασκεδάσουν... χωρίς δρα.

Κοινὰ γνωρίσματα διέκριν ε καὶ εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς χορούς πολλά. Κόσμος ποὺ εἶχε κατακλύσει τὴν αἴθουσα καὶ εἶχε καταγήτεις τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀδιαχωρήτου, θεωρεῖα ποὺ ἀσφυκτιοῦσαν ἀπὸ ὡραιόκοσμο, ἐμφανίσεις ἐπσήμων, ἀρκετὰ σμόκιν, πλυθῆρα μεταμφιέσεων—ἀκόμη καὶ τὸ ἴδιο κόκκινο χανουμάκι—ἀπέραντο κέφι, κάποιος... λαθραῖος μεζές, μπά.. σοκολατένια δροχὴ ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, κωτιγόν, ἐφημερίδα δροσερή, περιστέρια καί, ἴσως, λαγοί...χωρὶς τὰ πεταχτελία τοῦς.

Ξεχάσαμε καὶ τὴν κ. Λουντιάνα, μιὰ γνωστὴ καὶ σχετικὼς καλὴ νυτζέ, ποὺ περισσότερο σκάρπισε ἐνθουσιασμὸ καὶ ἄνοιξε κέφι μὲ τὴ δροσιά της, παρὰ μὲ τὸ τραγοῦδι της.

Κατὰ τὰ ἄλλα, ἕνας χορὸς καὶ τὰ δύο αὐτὰ δράδυα ἀχαλίνωτος μέχρι τὸ πρωί καὶ μιὰ ἀνάμιγκη ζωντανὴ ποὺ ἐπισόρεσε τὰ συγχαρητήρια μας, τόσο γιὰ τὴν τελειοτάτη δοργάνωσή τους, ὅσο καὶ γιὰ τὴ φροντισμένη σοδαρότητα καὶ ἐπιτυχία τοὺς.

—Ἀπὸ τοὺς Κυνηγούς:

Σημειώνομεν τοὺς κάτωθι: Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας καὶ ἡ κ. Γιώτη ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Μουδράς, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πετραλιᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βογιατζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀναγνωστοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Φαρμάκη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Β. Ἠλιοπούλου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Β. Καλλίστρου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καμάρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Α. Πετροπούλου ὁ κ. καὶ ἡ κ.Μάρκου, ἡ κ.καὶ ἡ δίς Παπαδοπούλου, ἡ κ. Τίδερη, ἡ κ. καὶ ἡ δίς Κρονοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαχαίρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Διαγουρτσ. ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τριάντη, αἱ δίδες Μαγκανάρα, Σταθακοπούλου, Ζ. Ζάγκα, Μ. Μαρκοπούλου, Πολίτη, Ἀβραμοπούλου, Ζαχαροπούλου Βετοπούλου, Θεμελῆ, οἱ κ. κ. Δ. Τσακίρης, Κουΰρης, Ἀντωνόπουλος, Ρούσας, Τζίνης, Ζωΐδοπουλος, Ψάρρας, Κανελλόπουλος, Ἀρτυρόπουλος, Γ. Παπαδασίλείου, Ἀρ. Μουτσόπουλος, Ν. Βαρυμπάτης, Ν. Τσελέπης, Ν. Νικολακόπουλος, Σ. Κουδέλης, Γιαννακόπουλος, Πάσαρης, Ι. Γεωργακόπουλος, Ἀνδριόπουλος, Κοντεῆς, Β. Μαρκέας, Γ. Ἀντωνόπουλος, Σπηλιώτης Παπαιωάννου, Τσαούσης, Κοντοστάθης, Μανούσος, Σ. Ζαλόγγος, Κρονὸς καὶ ἄλλοι.

Ἐπιτυχεῖς φωτογραφίες τοῦ χοροῦ αὐτοῦ ἔλαβε διὰ μαγνησίου ὁ καλλιτέχνης φωτογράφος κ. Γ. Γεωργίου.

—Ἀπὸ τὸν Ὀρειβατικό:

Διεκρίναμεν: Τὸν κ. καὶ τὴν κ. Νομάρχου, τὸν Μέραρχον κ. Κοσμᾶν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Φιλοπούλου, τὸν κ. καὶ τὰς δίδας Γεροκωστοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Πετραλιᾶ, κ. καὶ κ. Σπυροπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Πραποπούλου κ. καὶ κ. Κοκκίνη, κ. καὶ κ. Παναγοπούλου, κ. καὶ κ. Στεργιάδου, κ. καὶ κ. Πετρέκο, κ. καὶ κ.Καρλιάφη, κ. καὶ κ. Δαδδέδη, κ. καὶ δίδα Παυλοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Χουλιαρᾶ, κ. καὶ δίδα Γκίκα, κ. καὶ κ. Πρόδου, τὴν δίδαΚούγκα κ. καὶ κ. Καρανασοπούλου, κ. καὶ δίδα Ζήκου, κ. καὶ δίδα Τσελεπῆ, κ. καὶ κ. Στάνγ, κ. καὶ κ. Στάγ, κ. καὶ δίδα Κουρμοιωῆ, τὰς δίδας Χαραλαμποπούλου, Σένου, Κορολῆ Βελέλη, Σταμπουλοπούλου,Πολίτη Μουστάκη,Παπασπυροπούλου, Παπαδάτου, Καρλιάφη,Κρονοῦ,Τσαούση. κ. κ. Μάρκου, Καλετζίωτην, Γερανέων, Ἀντωνόπουλον, Ζώτον Παπασπυρόπουλον, Μπαχάουερ. Ἀργυρόπουλον, ΚΑπποτᾶν, Παπαδᾶτον, Μ. Σπηλιώτη, Ἰ. Οἰκονόμπουλον, Γ. Ξυδιᾶς, Κ. Γκίτσην, Ἀσδεστᾶν, Γ. Ἀγγελόπουλον, Γ. Οἰκονομόπουλον, Α. Σαμούρην, Α. Παπανικολάου, Τ. Γιαννόπουλον, Β. Σωτηρόπουλον, Δ. Συναδινόν, Κουμπάτην, Λαγωγιάννην, Γ. Μιχαλόπουλον, Κ. Σπυρόπουλον, Φ. Σπυρόπουλον, Οἰκονόμου, Μπουρδόπουλον, Βελλήνη, Ζάκκαν, Τ. Κορολῆν, Β. Μπόταρην, Α. Νικολόπουλον, Γιαννόπουλον,Τ.Γιαννόπουλον, Παπαδασίλείου, Φαρμακίδην,Χ. Κρητικὸν Φαρμάκην κ.ἄ.

Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Σωτ. Γεροκωστοπούλου, πρόεδρου, Ἰωάν. Κρητικοῦ, Χρ. Μπόρδου, Χρ. Καποτᾶ, Ἀλ. Παπαδασιλείου, Ἰωάν. Κωστῆς, Π. Πολίτη ἀξίζει θερμὰν ἐπαίνων διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ.

ΚΟΣΜΙΚΟΣ

ΑΠΟΚΡΕΩ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

—Μία χοροεσπερὶς εἰς Βαρθολομιό.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἡ ἐφετινὴ ἀποκρηάτικη κίνησις στὴ πόλη μας ἦταν ἀρκετὰ ζωηρή. Τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα ὁμάδες ἀπὸ προσωπεδοφόρους βαδίζανε τὴν πόλη καὶ σκορποῦσαν τὴ χαρὰ καὶ τὴν εὐθυμία. Οἱ κοσμικοὶ κύκλοι τῆς πόλεώς μας ἐγλέντησαν θαυμάσια τὸ δράδυ τῆς Κυριακῆς στὸ ἀρχονταρικό μας κέντρο «Παλλάδιον» ὅπου ἐγένετο μία μεγάλη οἰκογενειακὴ συγκέντρωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχορεύθησαν διάφοροι ἑλληνικοὶ χοροί.

Τὴν ὡραία αὐτὴ συγκέντρωση δικρίναμε τὰς δίδας Π. Βούλτσου, Ε. Τσόλια, Ζωὴ Γαρίου, Κοντογιάνη, Ἀρβανίτη καὶ Καρούσου.

Ἐπακολουθοῦν, στροβιλισμοὶ φδῆ καὶ διακρίνονται οἱ κ. καὶ κ. Σπεντζάρη, κ. καὶ κ. Πορετσάνου, κ. καὶ δίς Γαρίου, κ. καὶ δίς Βούλτσου, κ. καὶ κ. Κουρχάνη καὶ ὁ κ. Λάζηρης μετὰ τῆς Κας Πολαρινοῦ.

Ἡ ὀρχήστρα ἀρκετὰ ἀρτιοστάτη ρυθμίζει κάθε κίνηση τῶν νέων χορευτῶν καὶ ὁ κ. Χριστόπουλος τὴν διευθύνει μὲ εὐστροφον μαεστρίαν. Τὸ γλέντι μοιράζεται σ' ὅλα τὰ τραπέζια καὶ ὁ κ. Ἀποστολάτος διδασκάλισσα ἀριστοῦχος καὶ κάτοχος τῆς Γαλλικῆς, ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον.

Ὑγιεινὴ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΠΗΝΗ

"Οταν ἐξετάζῃ κανεὶς τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εὑρίσκει τὴν διατροφήν. Νομίζει τις ὅτι ἡ διατροφὴ εἶναι τὸ κύριον, τὸ μόνον ζήτημα. Εἰς τοὺς δρεφοκομικοὺς σταθμοὺς ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τὴν ὑγιεινὴν τῶν τροφῶν. Εἰς τὴν σχολὴν ἐπιδιέπουν τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ δάρος καὶ δίδουν τὴν σημασίαν εἰς τὸν παράγοντα «δάρος» ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς σχέσιν ἀμέσον μὲ τὴν διατροφήν.

Ἀλλὰ τὴ κανεὶς περισσότερον μὲ ἄρα παρὰ μὲ ψωμί, καὶ τόσαν πνευστικὸν πρόδλημα παίζει ρόλον σπουδαῖον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν.

Ὑπάρχουν δύο τύποι ἀναπνευστικοί. Ἓν πρώτοις ὁ τοῦ παιδοῦ, τοῦ νεογνοῦ, τὸ ὁποῖον θέτει εἰς κίνησιν τὸ διάφραγμα καὶ δι' αὐτοῦ τὸ κοιλιακὸν τοίχωμα, τοῦθ' ὅπερ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς φυσικῆς ζωῆς.

Ἀλλ'ἄμμ ὡς τὸ μυϊκὸν σύστημα τεθῆ εἰς κίνησιν αἱ ἀνάγκαι αὐξάνουν καὶ μία ἀναπνοὴ θωρακικὴ πλέον ἔντονος εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν διὰ τῆς ἐπεμδάσεως, τῶν ἐσπνευστικῶν μυῶν: τοιοῦ ὅπερ ἡμποροῦμεν νὰ καλέσωμεν τύπον θωρακικὸν πλέον τέλειον, πλέον δαθύν, εἰς καλλιτέρας σχέσεις μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς τῆς σχέσεως. Τὸ διάφραγμα ἐπίσης λαμδάνει μέρος πλέον ἐνεργὸν εἰς τὸν μηχανισμὸν αὐτόν.

Εἰς τὸν ἐνήλικα θὰ εὕρωμεν τὸν πρῶτον τύπον τῆς ἀναπνοῆς εἰς τὸν ἀναγνώστην ἐπὶ τοῦ καναπέ του εἰς τὸν ὑπάλληλον ἐν τῷ γραφείῳ του, εἰς τὸν σπουδαστὴν ἐν τῇ τραπέζῃ του. Ὁ δεύτερος τύπος ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἄλλο ἄκρον, τὸν ἀθῦρμον τῶν σπόρτς ἢν δράσει.

Διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ μυϊκὴ σύσπασις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἰσχίων, τὸ παιδί, ὁ ἔφηδος ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ ποσότητα ὀξυγόνου, ἡ ὁποία μόνον μὲ μίαν καλὴν ἀπὸ πνευματικὴν λειτουργίαν ἠμπορεῖ νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Ἀλλὰ ἄρκετοὶ μαθηταὶ εἶναι χιλάσθενοι, ἀρκετοὶ νέοι ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν: ἡ ἀναπνευστικὴ ἀνεπάρκεια ἀναφαίνεται καὶ εἰς τοὺς δόδ.

Ἐὰν ἡ φυσικὴ ἀγωγὴ ἐδοσίζετο ἐπὶ δάσεων φυσιολογικῶν ἀσφαλῶς ἡ νεολαία δὲν θὰ παρουσιάζε τὴν ἀναπνευστικὴν ἀνεπάρκειαν.

Ἡ φυσιολογικὴ ἀνάπτυξις ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς δάσιν τὴν ἀναπνευστικὴν γυμναστικὴν ἐν συνδυασμῷ μὲ προπόνησιν νευρο μυϊκῆν. Μόνον οὕτω θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ψυλῆς ρωμαλέας, ἀνθεκτικῆς εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ ὠπλισμένης κατὰ τῆς νόσου.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

δέχεται νὰ ἐκανοποιήσῃ δλες τὰς συντροφιὰς ποὺ τὸν προσκαλοῦν.

Περισσὴ χάρι στὸ χορὸ πρεσδεύσαν οἱ κ. καὶ δίς Ἀνθ. Μακριδήμα, ὁ κ. Ἀγρυρόπουλος καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Καλαντζῆ, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Μαστροδασίλη ἐκ Λεχαινῶν, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Ζαχαροπούλου Γραμ. Ἐργυροδικείου, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Κοντᾶρη ἐμπόρου, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Ζωὴ Γαρίου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πορετσάνου Τηλεγραφητοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀσσυνόμου, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Κουτσοπούλου ἐκ Λεχαινῶν, ὁ κ. Π. Σπένζαρης καὶ ἡ δίς Σουρου μνηστή του, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Βέρρα.

Παρευρέθησαν ἐπίσης ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Χ. Φραγκογιάννης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κ. Βασιλάκη ὁ κ. Α. Κοκκώνης, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀρβανίτη, ὁ κ. καὶ ἡ δίς Ἐργγοροπούλου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ν. Ἀχτύπη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ι. Βούλτσου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κούτση. ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σπεντζάρη, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κανελλόπουλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Χρεστοπούλου,ὁ κ. Α.Σούλης μετὰ τῆς δίδος Παπαγοπούλου, τὸ τρίο Λιδιέρατος, Μανιάτης καὶ Λαμπινὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφύγουν.

Ἡ διατήρησις τοῦ κεφιοῦ ὡς τὸ πρωΐ ὀφείλεται σὺν τὴν κόρδας ὀργανωτὴ Μένιο Βούλτσο καὶ στὸν εὐγενικὸ Χρῆστο Καποδίστρια.

Ἡ φανταστμαγορία τῆς αἰθούσης ὁ κυματιζόμενος φωτισμὸς καὶ ἡ θεία χαρὰ τῶν χορευτῶν τῆς δραδιᾶς αὐτῆς κατέστησαν τὸ γεγονὸς τοῦ χοροῦ ἱστορικό.

Ἔτσι λύσαμε τὰς ἀμφιδολίας μας μὲ τὸ παρόν.

Ν. Ἠλιόπουλος

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

47ον

—Εἶσθε δέδαιος;

—Δεδαιότατος. Μὰ σταθῆτε, δὲν εἶναι μόνο αὐτός. Καὶ ὁ γεέτονας τῆς δίδος Ντελωναί ὀνομάζεται Ἀλέξανδρος Λόρτκ.

—Πράγματι ἐσημείωσα κ' αὐτὸ τὸ ὄνομα.

—Ναί μὰ ὁ κ. Λόρτκ μᾶς ἀπέδειξε ὅμως τὸ μενόγραμμα ποὺ εἶναι κεντημένο σὰ μανσελία του διαφέρει πολὺ ἀπ' αὐτὸ ποὺ ὁ πάρχει ἀπάνω στὸ ματωμένο μανσελί.

Εἶχαν φθάσει τώρα κοντὰ στὰ ἐρείπια.

—Εἴμαστε ἐδῶ χθὲς τὸ δράδυ, εἶπε ὁ Ρυφφὲ, παραμονεύαμε ἀπ' αὐτὴ τὴ σκάλα μαζί μὲ τὸν κύριο Νορτιέ,

Ὁ Ρὶδὲρ κατέδηκε τὰ σκαλοπάτια καὶ ὁ Ρυφφὲ τὴν ἀκολούθησε.

—Ὥστε ἦταν καθὼς φαίνεται τὸ κοιμητήριο τῶν λεπρῶν;

—Ἔτσι φαίνεται. Ἐ' αὐτὰ τὰ ὁπόγεια ἔθαπτον τοὺς πιὸ πλούσιους ἀπ' αὐτούς.

—Ἡ Ἐπαυλὶς αὐτὴ ἐκεῖ δεξιὰ εἶναι τοῦ κυρίου Λόρτκ;

—Ναί, αὐτὴ εἶναι.

—Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ. Συνέδησαν κ' ἐκεῖ παράξενα πράγματα;

—Ναί, ἀρκετὰ περίεργα. Πηγαίνουμε, ἂν θέλετε, σὲ λίγο, θὰ εἶναι μέσα ἐλπίζω ὁ κύριος Λόρτκ.

—Σκαναγύρισαν πρῶτα στὴν ἐπαυλί. Τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσαν ἔξω ἀπὸ τὴν τραπεζαρία ἤκουσαν τὴν δίδα Ντελωναί ποὺ ἔλεγε:

—Μὰ θέλετε λοιπὸν νὰ φύγετε εἰκοσιτέσσαρες ὧρες νωρίτερα;

Μιὰ φωνὴ δυσάρεστη τῆς ἀπήντησε:

—Καὶ δέδαια, θὰ ἦταν πολὺ φαίνεται περιττὸ νὰ νοικιάσω δωμάτιο γιὰ μιὰ δραδυά.

—Σὲ ποιὸν ἄρα γε μιλοῦσα τώρα ἡ δίς Ντελωναί; ρώτησε ὁ Ρὶδὲρ ψιαίνοντας ἀπὸ τὴν ἐπαυλὶ μαζί μὲ τὸν Ρυφφὲ.

—Στὸν ἐξάδελφό της, τὸν Ἀρμάνδο Κουρσάλ.

—Ἐτράδηχαν κ' οἱ δύο πρὸς τὸ γειτονικὸ σπίτι τοῦ Λόρτκ.

—Πρὸ πόσης ὥρας περίπου εἴχατε ἔρθει, ἔταν ὁ κύριος Νορτιὲ ἐχτύπησε τὸ κουδούνι τῆς πόρτας σας; ρώτησε ὁ Ρὶδὲρ τὸν Ἀλέξανδρο Λόρτκ.

Καθὼ τσουσαν καὶ οἱ τρεῖς μέσα στὸ μικρὸ γραφεῖο.

—Πρὸ δέκα λεπτῶν, περίπου.

—Καὶ μέχρι τῆς ἀρξεως τοῦ κ. Νορτιὲ δὲν παρεστήρησατε τίποτε τὸ ἐκτακτο;

—Συγνώμην, σᾶς εἶπα πρὸ δίλεπτου, νομίζω, ὅτι εἶδε φωτισμένη τὴν τραπεζαρία, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ ἐξηγήσω πῶς ἄναψε τὸ φῶς.

Καλά, μὰ θέλω νὰ πῶ, δὲν ἀκούσατε κανένα θόρυδο, ἢ τίποτ' ἄλλο ποὺ νὰ σᾶς ἀνησυχήσῃ;

—Ὄχι, τίποτε.

—Ἔχετε τὴν καλωσύνη ν' ἀνάψετε μιὰ στιγμὴ τὸ φῶς τῆς τραπεζαρίας;

Ὁ Λόρτκ ἔκανε δτι τοῦ ζήτησε ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἀστυνομίας καὶ ξαναγύρισε πάλι κοντά του.

—Ὁ κ. Ρυφφὲ, ἐξακολούθησε τώρα ὁ Ρὶδὲρ, θὰ κρατήσῃ ἀκόμη λίγο θὰ μπορέσω ν' ἀντιλεχθῶ τώρα. Ἂς ποδμε πιὸ ἀργὰ τώρα, τὸν δέχεσθε κι' ἀπόψε πὼς ἐγὼ εἶμαι ἕνας μάρτυς ἀξιόπιστος τῆς σκηνῆς. Τί ἐκάμετε ὕστερα;

—Ὁ κ. Νορτιὲ προσεφέρθη νὰ μὲ συνοδεύσῃ γιὰ νὰ κοιτάξουμε στὰ δάφορα δωμάτια.

—Ἐμπρὸς λοιπὸν κύριοι σᾶς παρακολουθῶ.

—Ὁ Λόρτκ ἐπέρασε πρῶτος καὶ ὁ Ρυφφὲ τὸν ἀκολούθησε.

—Ἔρρίξατε μιὰ γρήγορη ματιὰ στὴν τραπεζαρία, καθὼς μοῦ εἴπατε, ἐξακολούθησε ὁ Ρὶδὲρ.

—Ναί, μὰ δὲν δρήκαμε κανένα κ' ἐνδέχεται ὕστερα ἀπὸ πρίν πάτωμα. Προηγουμένως ἀνάψε τὸ ἠλεκτρικὸ ποὺ φωτίζει τὴ σκάλα.

Ἐγύρισε συγχρόνως τὸν διακόπτη καὶ ἄναψε τὸ φῶς. Μὲ ἡ Ρὶδὲρ ἔπιασε τὸν Λόρτκ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε:

—Μιὰ στιγμὴ σᾶς παρακαλῶ. Πρὶν ν' ἀνεδῆτε ἐδεδαιώθηκα πὼς δὲν ὑπῆρχε κανένας σὲ τὸ ἄντρῳ οὔτε στὸ γραφεῖο οὔτε στὴν τραπεζαρία.

Μὰ ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴν πόρτα ἐκυττάξατε;

—Εἶναι ἡ πόρτα τῆς κουζίνας.

—Καὶ δὲν ἔρρφντάσατε πρὶν ἀνεδῆτε νὰ δεδαιωθῆτε δὲ ἐν ἐπῆρχε κανένας κρυμμένος στὴν κουζίνα;

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Συνέχεια.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΕΠΟΥΣ

Πτωχὴ χήρα (Λεωφόρος Ὀλυμπίου 161α) μὲ πολυμελῆ οἰκογένειαν ἀσθενῆς, τελείας ἀπορος, σταμένη μὲν πάντων, ζητεῖ τὴν δοήθειαν τῶν φιλανθρώπων. Ἐλπίζομεν δεκτοὶ εἰς τὸ κατάστημα Ἐδουάρου Π. Πετράκη, ὁδὸς Ἑρμοῦ 31.

ΑΝΤΙΦΥΜΑΤΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ο «ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ»

Βότση 35

Δευτέραν, Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Σάδδατον 2—3 μ. μ. δέχεται τοὺς ἀπόρους φυματικοὺς καὶ δυσπεπτους δωρεάν.

Φαρμακεῖα νυκτός

Τσακίρης Διον. Πατρέων—Ρήγας Φερραῖος. Χριστοπούλου Σοφ. Κανακάρη—Ἅγιου Νικολάου. Σιγαλοῦ, Ἀθαν. Λεωφ. Γούναρη—Καρατσκάκη.

Θεάματα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Τὸ Σάδδατον μέγας ἀπογευματινὸς παιδικὸς χορὸς μὲ γενικὴν εἴσοδον μικρὴν καὶ μεγάλων δρ. 10. Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα ὁ τελευταῖος ἀπογευματινὸς χορὸς ὅπερ τοῦ Ἀσύλου κόρης Ἀστέριωμ μὲ εἴσοδον δρ. 20 καὶ τὸ δράδυ ὁ τελευταῖος χορὸς τῶν ἀπόκριας μὲ εἴσοδον δρ. 100.

ΝΤΕΑΛ. Σήμερον «Ο Γαλλιέρης τῆς Βενετίας τραγουδεῖ Νεοπολιτάνικες; Καντσονέττες μὲ τὸν Ντίκ Πάουελ.

ΠΑΝΘΕΟΝ (αἴθουσα). Σήμερον «Οἱ Ἄνθρωποι τῆς νυκτός».

ΠΑΝΘΕΟΝ(σαράπα). Σήμερον μετὰ τὸ δεῖπνον ἀπὸ 10 μ. μ. ἕως 12 ὁ Κὲν Μέϊνωρντ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 10)3)1937

Σιδηροδρομικὰς

Καθ' ἑκάστην 6ην πρωϊνὴν διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν Ἀθηνῶν, Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Νότιον Ἀμερικὴν, Μεσολόγγιον, Αἰτωλικὸν, Ἀγρίνιον, Ὀλκανδίαν, Γερμανίαν,